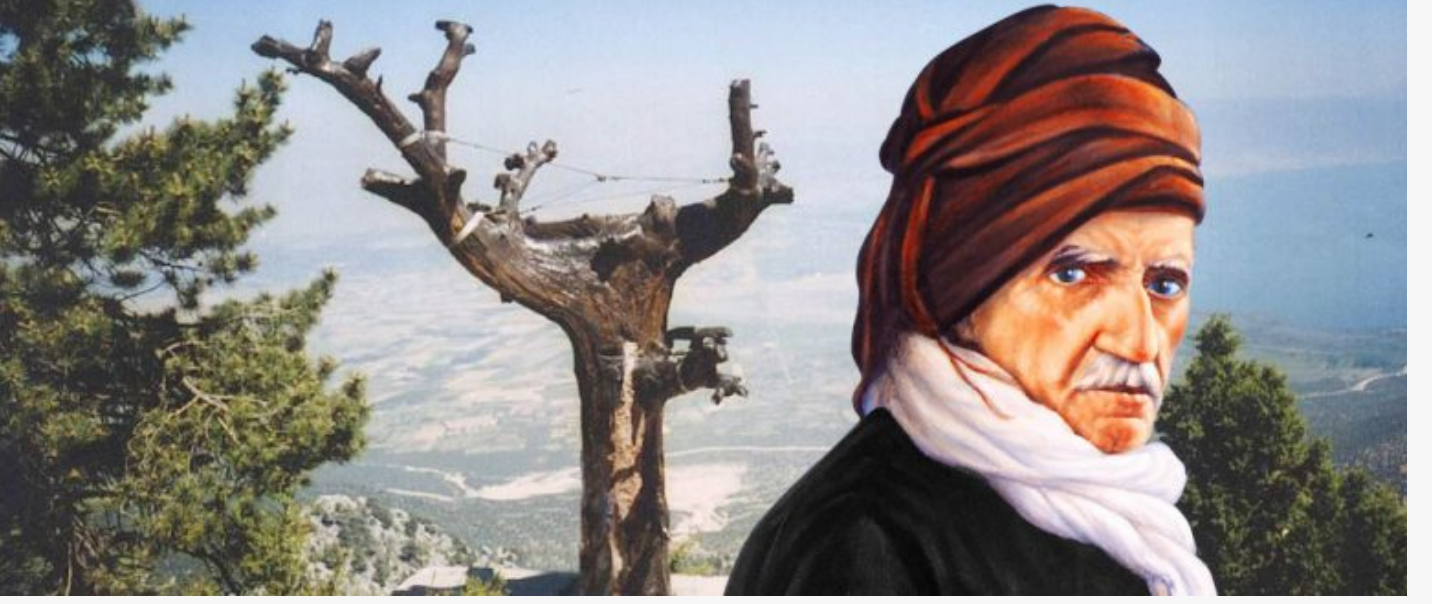

Bediüzzaman seyyidliğini gizlemiş mi?

Bediüzzaman Hazretleri mektuplarında seyyidlik, dolayısıyla Mehdilik meselesini gündeme getirme ve tartışma konusu yapmanın sakıncaları üzerinde durur. Mesela ehl-i siyaset evhama, bir kısım hocalar da itiraza kalkarlar. Siyasilerin evhamı büyük bir problem olur. Çünkü rahatsızlıklarını hücumlarını arttırarak aksettirirler.

Bir mektubunda bu hususa dikkat çeken Bediüzzaman, böyle fikirleri ortaya atmanın, ehl-i dünya ve ehl-i siyaseti telaşa vereceğini, hatta verdiğini, hücumlara vesile olduğunu belirtiyor. Böylesi Risale-i Nur'un neşrine zarar verebilirlerdi. Seyyidlik, dolayısıyla Mehdilik meselesini gündeme getirme ve tartışma konusu yapmanın diğer bir önemli sakıncası da, herşeyden önce Risale-i Nur'un esas edindiği hakiki ihlasa, hiçbirşeye, hatta manevi ve uhrevi makamlara dahi alet olmayışına zarar vermesiydi.

Bediüzzaman, `Bu zaman, şahs-ı manevi zamanı olduğu için, böyle büyük ve baki hakikatler, fani ve sukut edebilir şahsiyetlere bina edilmez`1 diyor, daima şahs-ı maneviye nazara veriyor, baki hakikatlerin fani ve çürütülebilir şahsiyetlere bina edilemeyeceğini söylüyor; hizmetkarlığı, sadece maddi değil manevi makamlara dahi tercih ediyor, maddi ve manevi füyuzat hislerini feda etmede tereddüt etmiyor, ihlas gereği o büyük makamlar dahi verilse tereddütsüzce feda edeceğini söylüyor, bütün himmet ve mesaisini imanların kurtulmasına tahsis ediyordu.

Bu ve buna benzer bir kısım hikmetler sebebiyledir ki Bediüzzaman kendini, seyyidliğini gizlemeye çalışmış, Afyon Mahkemesi müdafaasında, `Hiçbir vakit böyle haddimden yüz derece ziyade hallerde bulunmamışım`2 diye cevap vermişti. Onun, kendisinden alabildiğine korkan, tedirgin olan günün siyasilerini rahatlatmak için de, Denizli Ehl-i Vukufunun, `Eğer Said Mehdiliğini ortaya atsa, bütün şakirdleri kabul edecek` dediklerinde de, seyyidliğini gizleme ihtiyacı hissettiğini görüyoruz.3

Bir müdafaasında da şöyle demişti Bediüzzaman: `Hem mahkemede Denizli Ehl-i Vukufu, bazı şakirdlerin bu itikadlarına göre, bana karşı demişler ki, `Eğer Mehdilik dava etse, bütün şakirdleri kabul edecekler.` Ben de onlara demişim: `Ben kendimi seyyid bilemiyorum. Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki ahirzamanın o büyük şahsı Al-i Beytten olacaktır. Gerçi manen ben Hz. Ali'nin (r.a.) bir veled-i manevisi hükmünde ondan hakikat dersini aldım. Ve Al-i Muhammed(a.s.m.) bir manada hakiki Nur Şakirdlerine şamil olmasından ben de Al-i Beytten sayılabilirim.`4 Konuya bir sonraki yazımızda da devam edelim.

Dipnotlar: 1- Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 11. 2- Afyon Mahkemesi Müdafaası (Osmanlıca, s. 78) 3- Şualar (Osmanlıca) s.287 4- Emirdağ Lahikası, 1:232-233